

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

MISSA DE LA MARE DE DÉU

16 de setembre de 2012

Homilia del P. Jaume Bartrolí

A tota l'assemblea que s'ajunta per aquesta estimada festa. Em sap molt greu no poder-vos acompanyar per raó dels metges i dels meus companys. No m'aconsellen fer ara un viatge de tantes hores. Tant de bo que aviat es doni l'ocasió. De moment: BONES FESTES ALS DE DINTRE I ALS DE FORA.

Gràcies senyor rector i fins aviat, si Déu vol.

Jaume Bartrolí

Gràcies, senyor rector, per donar-me aquesta excel·lent ocasió d'estar passant aquesta estimada festa amb els paborde, la comissió, el cor, amb tota l'assemblea, també amb els que pujaran al santuari "amb molta fe" o potser no tanta. Sigui com sigui, em fa l'efecte que no hi faltará algun moment per a confiar que un altre món és possible.

Un d'aquests moments penso que pot ser el d'acostar-se a la imatge perquè vindrà el record de la casa de Natzarete on el pare i la mare ensenyaven el seu fill Jesús a ser un veí com cal. Ho dic així recordant el nom d'un llibre del P. Víctor Codina. Amb ell vivim a la mateixa casa aquí a Cochabamba. El títol és aquest: *Una Iglesia nazarena. Teología desde los insignificantes*.

La festa de Rocaprevera i el canvi que es va fent en l'Església són la mateixa cosa. Sabem cap on hem d'anar i si no hi posem entrebancs ja hi arribarem. No és de cap manera per fer un pas al passat, sinó més aviat per tirar endavant per un camí ben diferent del que poden veure i comenten els diaris o la televisió.

Jesús i la seva mare són personatges d'ara quan els sabem seguir.

Sí, hi ha crisi per tot arreu però els cristians sabem que no ha de durar sempre. Els mals moments solen ser més curts que els bons. Amb els bons ja ens hi hem acostumat. En canvi hi ha feina a buscar feina, o a buscar un pis o un plat de menjar. Algun dia trobarem la manera de repartir el que és de tots i tornarem a una vida més tranquil·la. Aquesta mateixa Maria podia veure per endavant el que li esperava al seu fill si seguia amb els pobres com potser li havia succeït a en Josep, però al mateix temps confiava que Jesús sortiria amb la seva, amb el regne de la vida.

Pensar-ho així no és pas d'ara. Alguns de grans recordaran que en la meua primera missa l'any 68 una de les meves manies eren el drets humans i ara encara és més gran la mania en veure que la indignació està per tot arreu i amb raó. Sabem que no durarà sempre perquè hi posem la nostra part i per això ho encomanem a la Mare de Déu de Rocaprevera.

Així sigui!

Fins aquí "pels que són llargs de taula i curts de sermó". Mossèn, podeu afegir-hi o treure el que convingui. Per part meua, si és que correspon, voldria que a la missa del dilluns pels difunts es pogués fer memòria de Maria Bartrolí, Fina Portet, Pere Barniol i Jaume Bartrolí (encara no sóc jo sinó el meu nebot).